

Bernardyn Dziedziak urodził się 28 kwietnia 1900 r. w Białej Wyżnej koło Grybowa w diecezji tarnowskiej. Święcenia kapłańskie z rąk bpa Leona Wałęgi przyjął 29 czerwca 1923 r. w katedrze tarnowskiej, zaś Mszę Świętą prymicyjną odprawił 2 lipca tegoż roku w Grybowie.

Jako neoprezbiter 1 sierpnia 1923 r. został skierowany do Ujanowic, gdzie podjął posługę wikariusza, którą pełnił przez 6 lat, ponieważ 1 sierpnia 1929 r. nominowano go generalnym sekretarzem Związku Młodzieży Polskiej diecezji tarnowskiej. Ksiądz Dziedziak 15 sierpnia opuścił to stanowisko, aby 4 września 1930 r. objąć probostwo w Ujanowicach.

Po śmierci ks. Kazimierza Łazarskiego dziekana dekanatu limanowskiego, ks. Bernardyn 1 września 1938 roku został mianowany dziekanem dekanatu limanowskiego z siedzibą w Ujanowicach.

W czasie II wojny światowej wielokrotnie uchodził z życiem i uchronił Ujanowice przed represjami niemieckiego okupanta. Jego modlitwa i ascetyczne życie sprawiały, że mógł wybłagać wiele łask dla parafian - zawsze przypisując je Matce Bożej Nieustającej Pomocy, której Cudowny Obraz znajduje się w bocznej kaplicy kościoła parafialnego w Ujanowicach. W marcu 1945 r. otrzymał propozycję objęcia probostwa w Limanowej. Dzięki staraniom ks. prof. Piotra Stacha 14 kwietnia 1945 r. Kapituła Tarnowska zwolniła ks. Bernardyna Dziedziaka z decyzji nakazującej objęcie tego urzędu.

W latach komunizmu okazał się nieugiętym i nieustraszonym obrońcą Krzyża i Kościoła Chrystusowego. Doświadczał wielu szykan i prześladowań. Został nazwany przez komunistów *Czarnym Dziekanem* z Ujanowic. Był wielokrotnie przesłuchiwany w Wydziale do Spraw Wyznań w Limanowej przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej.

9 grudnia 1972 r. złożył pisemną rezygnację z urzędu proboszcza w Ujanowicach i dziekana dekanatu limanowskiego, ale ówczesny Ordynariusz diecezji tarnowskiej, bp Jerzy Ablewicz, nie przyjął rezygnacji. Po wyodrębnieniu z dekanatu limanowskiego dekanatu ujanowickiego, 1 maja 1973 r. decyzją bpa Ablewicza ks. Bernardyn Dziedziak został mianowany dziekanem nowoutworzonego dekanatu ujanowickiego.

W kwietniu 1975 r., po raz kolejny, wysłał do Kurii Diecezjalnej w Tarnowie rezygnację z probostwa w Ujanowicach oraz z funkcji dziekana dekanatu ujanowickiego, uzasadniając swoją decyzję posunięciem w latach. Ta prośba również została odrzucona przez Biskupa.

Troszcząc się o rozwój duchowy parafian, organizował pielgrzymki, rekolekcje czy czterdziestogodzinne nabożeństwa. W 1976 r. odbyła się piesza pielgrzymka do Lipnicy Murowanej na uroczystości ku czci bł. Marii Teresy Ledóchowskiej. Miały również miejsce pielgrzymki autokarowe do Częstochowy i Niepokalanowa, co uwydatniało jego rys Maryjny. Przeprowadził również rekolekcje trzeźwościowe, przyczynił się do usunięcia alkoholu z baru *Marysieńka*, który znajdował się nieopodal kościoła.

W 1981 r. wniósł ponownie prośbę o rezygnację z probostwa w Ujanowicach oraz z pełnienia obowiązku dziekana. Planował zamieszkać przez krótki czas na ojcowiznie, na Podchełmiu, a później jako rezydent osiąść w jakimś klasztorze. Rezygnację tę bp Jerzy Ablewicz przyjął 19 kwietnia 1981 r. Na prośbę nowego proboszcza ks. Tadeusza Machnika, kapłanów z dekanatu i parafian ks. Bernardyn Dziedziak wyraził zgodę na pozostanie w Ujanowicach w charakterze rezydenta.

Zmarł 21 lutego 1986 roku, w czasie, gdy w kościele było odprawiane nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Ujanowicach, w kaplicy którą sam wybudował. Ks. Bernardyn Dziedziak w parafii Ujanowice spędził 62 lata, czyli całe swoje kapłańskie życie.

